

открити гнѣзда се приложи изкоренителна мѣрка, отъ която малка полза се извлѣче, защото лозята нѣ сѫ били добрѣ прѣгледани, вслѣдствие на което още много заразени гнѣзда останали вънъ отъ всѣкакви мѣрки — не узнати. Освѣнъ това откриването на филоксерата е станало доста късно. Така напр. нѣкой отъ гнѣздата сѫ отъ 5—6 години. Въ такъвъ единъ срокъ филоксерата е могла да бѫде, както и е, разнесена на толжова много мѣста и тѣй разпрѣстната, щото никаква коренна мѣрка да не може да се прилага, освѣнъ прѣдохранителна.

Пространството на заразенитѣ и изкорененіи въ окрѣга лозя е било 70 декари, въ осемъ гнѣзда, а отъ тая годишното прѣглеждане се намѣри, че филоксерата е взела много по—голѣмъ размѣръ: откриха се нови гнѣзда, освѣнъ старитѣ по—вече отъ 60, които сѫ прѣстнати на всѣкждѣ изъ мѣстнитѣ лозя, лежащи на Западъ отъ града и едно ограничено въ мѣстността „Исарлька“ на Изтокъ отъ града. Всичкитѣ тие гнѣзда заематъ едно пространство по—вече отъ 300 декара лозя. Това показва, колко бѣрже напрѣдва филоксерата. При такова разпространение и мѣстоположение на заразенитѣ гнѣзда нищо не може да спаси сливенскитѣ лозя отъ изсушаване; само може да се продължи сѫществуването имъ, съ прѣдохранителни мѣрки, които сѫ възможни само тогава, когато самѣ лозарското население се грижи за прилагането имъ. Нѣ съ съжаление трѣбва да се забѣлѣжи, че болшинството отъ сливенскитѣ лозари, както и тие изъ цѣлия окрѣгъ не вѣрвайки въ това, че сѫществува филоксера въ лозята имъ и че ще ги изсущи, не само не изпълняватъ мѣркитѣ, които имъ се прѣпоръжчватъ и които би дѣйствително попрѣчили на бѣрзото разнасянне на филоксерата, ами дори, като че на пукъ отиватъ противъ тѣхъ, безъ да разбератъ, че съ това сами ускоряватъ загубването на лозята си. И понеже не сѫ възможни никакви насилини мѣрки, съ които да се накара несъзнателното лозарско население да не спомага само за разпространението на болѣстьта, безъ